

Vergaderjaar 2002–2003 Nr. 8k

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 260

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 11 februari 2003

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op
11 februari 2003.
De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukke-
lijke instemming behoeven kan door of
namens één van beide Kamers te kennen
worden gegeven uiterlijk op 26 februari 2003.

Gelet op de artikelen 3 en 4 van de Rijkswet houdende goedkeuring van
het Verdrag van Nice (Stb. 2001, 677) bieden wij u bijgaand aan, mede
namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de
geannoteerde agenda en de thans beschikbare documenten voor de
bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 27 en
28 februari a.s..

U treft de meest recente teksten¹ aan die beschikbaar zijn, met de
kanttekening dat hierover nog besprekingen gaande zijn en dat die
besprekingen mogelijk zullen leiden tot wijzigingen. Indien nieuwe
documenten beschikbaar komen, zullen wij u die zo spoedig mogelijk
doen toekomen.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
H. P. A. Nawijn

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informa-
tiepunt Tweede Kamer.

GEANNOTEEERDE AGENDA VOOR DE ZITTING VAN DE RAAD JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN VAN 27 EN 28 FEBRUARI 2003

Raad JBZ

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen de onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a Ontwerp-verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

document:	15392/02 VISA 181 COMIX 699 ¹	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	verordening op grond van artikel 249 EG-verdrag	

Tijdens de Raad van december jl. is er politieke overeenstemming bereikt.² Het ligt nu ter formele goedkeuring voor aan de Raad. Uw Kamer heeft hier reeds instemming aan verleend.

2b Ontwerp-verordening van de Raad betreffende de afgifte van visa aan de grens, inclusief aan transiterende zeelieden

document:	15054/1/02 VISA 176 FRONT 141COMIX 688 REV 1 ³	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	verordening op grond van artikel 249 EG-verdrag	

Tijdens de Raad van december jl. is er over deze verordening politieke overeenstemming bereikt.⁴ Het ligt nu ter formele goedkeuring voor aan de Raad. Uw Kamer heeft hier reeds instemming aan verleend.

2c Ontwerp-conclusies van de Raad over flexibiliteit bij het afgeven van visa aan deelnemers aan Europees-mediterrane vergaderingen

document:	5839/03 VISA 24 COMIX 67 MED 5	(NI)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	conclusies van de Raad	

Aan de Raad zullen conclusies worden voorgelegd waarin wordt verzocht om visumaanvragen van deelnemers aan het Barcelona proces soepel te behandelen. Dit om de voortgang van het proces te bevorderen. Het Barcelona proces ziet op samenwerking tussen de EU en Mediterrane landen, die allen visumplichtig zijn. Nederland is er voorstander van om binnen de geldende wet en regelgeving zo soepel mogelijk visa te verstrekken aan deelnemers aan het Barcelona proces. Bij voorkeur dient te worden vastgehouden aan het verstrekken van visa met een geldigheid van één jaar (gemeenschappelijke visuminstructie deel V, punt 2.1).

¹ Dit document is u reeds toegezonden bij het verslag van de Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

² Zie hiervoor het verslag van de Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

³ Dit document is u reeds toegezonden bij het verslag van de Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

⁴ Zie hiervoor het verslag van de Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

Nederland heeft geen bezwaar om zo nodig visa met een geldigheidsduur van vijf jaar te verstrekken. De huidige wet en regelgeving laat dit toe.

2d Ontwerp-aanbeveling van de Raad inzake een modelovereenkomst voor de instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam

document: 15830/1/02 CRIMORG 112 REV 1 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: aanbeveling van de Raad

Het betreft een ontwerp-aanbeveling van de Raad voor een modelovereenkomst voor het oprichten van een gemeenschappelijk onderzoeksteam in strafzaken. In afwachting van de inwerkingtreding van de Overeenkomst inzake de wederzijdse rechtshulp in strafzaken¹ en het kaderbesluit inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams², blijkt er reeds nu behoefte te zijn aan een modelovereenkomst, waarvan lidstaten gebruik kunnen maken bij het opzetten van een gemeenschappelijk onderzoeksteam. Een dergelijk onderzoeksteam kan worden opgericht voor een specifiek omschreven, en in de oprichtingsovereenkomst vastgelegd opsporingsonderzoek. De deelnemende leden aan een gemeenschappelijk onderzoeksteam dienen uit (minimaal twee) verschillende lidstaten afkomstig te zijn. De voorgestelde modelovereenkomst zal het proces van oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam kunnen faciliteren en vergemakkelijken.

Het voorstel wordt thans nog besproken in het Comité van artikel 36. Nederland is akkoord met het voorliggende document.

2e Voorstel voor een gezamenlijke verklaring van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van de Europese Unie en Oekraïne over de aanwijzing van centrale contactpunten voor de uitwisseling van informatie over georganiseerde criminaliteit

document: 5361/03 CRIMORG 3 NIS 4 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: gemeenschappelijke verklaring
EU-Oekraïne

Na de komende toetreding van de huidige kandidaat-lidstaten zullen een aantal EU lidstaten gemeenschappelijke grenzen hebben met de Oekraïne. Tijdens een bijeenkomst van de JBZ ministers van de Oekraïne en de EU Trojka op 11 november jl. is besloten om nader te bezien of er een netwerk van centrale contactpunten kan worden opgezet voor de uitwisseling van informatie inzake georganiseerde criminaliteit. Het Griekse voorzitterschap heeft aan de Multidisciplinaire Werkgroep (MDW) een voorstel voor een gemeenschappelijke verklaring voor een niet bindend instrument voorgelegd, bedoeld om contactpunten aan te wijzen in de EU en de Oekraïne, die informatie kunnen uitwisselen inzake georganiseerde criminaliteit op politieniveau. Op deze wijze kan de relatie tussen de EU en de Oekraïne op het gebied van de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit worden verbeterd.

Het voorstel voor bovengenoemde gemeenschappelijke verklaring is analoog aan de gemeenschappelijke verklaring tussen de EU en de Russische Federatie van eind 2002.

¹ PB C 197, 12.7.2000.

² PB L 162, 20.6.2002.

2f Ontwerp-resolutie van de vertegenwoordigers van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over de behandeling van drugsgebruikers in gevangenissen

document: 10497/4/02 CORDROGUE 54 REV 4 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: resolutie

Dit onderwerp was reeds geagendeerd als A-punt voor de bijeenkomst van de Raad van 28 en 29 november jl., maar is toen niet behandeld.¹ De resolutie van de vertegenwoordigers van de lidstaten in de Raad bijeen sluit aan bij het EU Actieplan Drugs 2000–2004 waarin de lidstaten geacht worden hun op de gezondheidssituatie van drugsverslaafden in gevangenissen gerichte inspanningen te intensiveren. In die context roept de resolutie de lidstaten op om maatregelen te nemen dan wel te overwegen ten aanzien van de opvang, de behandeling en behandel mogelijkheden van en voor drugsverslaafden tijdens hun gevangenisstraf en ook de periode na hun vrijlating, zowel ten aanzien van hun verslaving als ook wat de aan de verslaving gerelateerde criminaliteit betreft.

2g Ontwerp-besluit van de Raad tot vaststelling van de bepalingen van de Overeenkomst van 1995 aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie, en van de Overeenkomst van 1996 betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie, die een ontwikkeling inhouden van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst inzake de wijze waarop de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen worden betrokken bij de toepassing, de uitvoering en de ontwikkeling van het Schengenacquis

document: 5853/02 COPEN 10² (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van art. 34, tweede lid onder c, EU-verdrag

Dit onderwerp heeft reeds in november en december 2002 op de A-puntenlijst van de Raad gestaan.³ Uw Kamer heeft hierop reeds instemming verleend.

2h Ontwerp-besluit van de Raad betreffende het gezamenlijk gebruik van verbindingsofficieren die gedetacheerd zijn door de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten

document⁴: 15522/1/02 ENFOPOL 156 COMIX 711 (NI)
REV 1
15525/02 ENFOPOL 157 COMIX 707 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder c Unie-verdrag

¹ Zie de geannoteerde agenda van de bijeenkomst van de Raad van 28 & 29 november 2002, 23 490 nrs. 248–250.

² Dit document is reeds meegezonden met de geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad van 28 & 29 november 2002, zie 23 490 nrs. 248 en 249.

³ Zie hiervoor het verslag van de Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

⁴ Deze documenten zijn u reeds toegezonden met het verslag van de geheel onverlet. Raad van 19 december 2002, kamerstuk 23 490, nr. 259.

De Raad beoogt met dit besluit Europol de mogelijkheid te geven gebruik te maken van verbindingsofficieren van Lidstaten in landen waar Europol geen verbindingsofficieren heeft. Ook voor Lidstaten wordt geregeld dat zij gebruik kunnen maken van elkaars verbindingsofficieren in landen waar zij zelf geen verbindingsofficieren hebben. Daarnaast beoogt het besluit de samenwerking tussen verbindingsofficieren in derde landen of bij externe organisaties te verbeteren door regelmatige bijeenkomsten en, indien nodig, gemeenschappelijke studiebijeenkomsten. De geldende nationale en internationale bepalingen inzake de uitwisseling van (persoons-) gegevens laat het besluit overigens geheel onverlet.

Tijdens de Raad van december 2002 is er overeenstemming bereikt over dit agendapunt.

Uw Kamer heeft reeds instemming aan dit onderwerp verleend.

2i Ontwerp-overeenkomst tussen Europol en Slowakije over informatie-uitwisseling
Ontwerp-overeenkomst tussen Europol en Cyprus over informatie-uitwisseling
Ontwerp-overeenkomst tussen Europol en Bulgarije over informatie-uitwisseling

document: niet beschikbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring overeenkomst tussen Europol en Cyprus, Bulgarije, en Slowakije

Het betreft hier drie samenwerkingsovereenkomsten tussen Europol en bovengenoemde landen, inclusief de uitwisseling van persoonsgegevens. De tekst van deze ontwerp-overeenkomsten is thans nog onderwerp van bespreking in de Raad van Bestuur van Europol. In de aanvullende geannoteerde agenda voor deze bijeenkomst van de Raad zal nader op dit agendapunt worden teruggekomen.

2j Collectieve evaluatie van het JBZ-acquis in de kandidaat-lidstaten Hongarije, Polen, Roemenië Slowakije, Letland, Estland, Litouwen, Bulgarije, Tsjechië Slovenië Cyprus en Malta.

– Landenrapport Malta.

document: 13381/2/02 REV 2 EVAL 40 ELARG 332 (En)*
RESTREINT UE
13381/2/02 REV 2 EXT 1 EVAL 40
ELARG 332¹
RESTREINT UE
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming rapport)

De werkgroep Collectieve Evaluatie van de Raad van de Europese Unie is ingesteld op basis van een gemeenschappelijk optreden van 29 juni 1998 tot vaststelling van een mechanisme voor collectieve evaluatie van de inwerkingtreding, de toepassing en de daadwerkelijke uitvoering door de kandidaat-lidstaten van het JBZ-acquis van de Europese Unie. De informatie over de vorderingen en resultaten van de aanpassing van de kandidaat-lidstaten aan het JBZ-acquis wordt in vertrouwelijke landenrapporten – die ter kennisneming aan de Raad en de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal worden aangeboden – neergelegd. Deze rapporten spelen een rol bij de vaststelling van de gemeenschappelijke standpunten van de Europese Unie over de overneming en toepassing van het JBZ-acquis. In de rapporten wordt het gehele JBZ-acquis behandeld, te weten: grensbewaking, asiel en migratie, politie en douane, justitie, mensenrechten en corruptie.

Tot nu toe heeft de Raad kennis genomen van een eerste reeks landenrapporten over alle kandidaat-lidstaten en van een tweede, bijgewerkte en herziene, reeks landenrapporten over een elftal kandidaat-lidstaten. Het lag in de planning dit landenrapport ter kennisname in de Raad van 19 december 2002 voor te leggen. Dat was achteraf, gezien het opstellen van de vertalingen, niet haalbaar en vandaar dat het nu wordt voorgelegd. Het betreft een herziene versie van het landenrapport over Malta van

* Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

¹ Toezending volgt zo spoedig mogelijk als het document in het Nederlands beschikbaar is.

4 mei 2001. Het beeld van dit landenrapport sluit aan op de voortgangsrapportage van de Europese Commissie van 9 oktober 2002 op het JBZ-onderdeel.

2k Besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om te onderhandelen in het kader van het UNIDROIT-verdrag en de Intergouvernementele Organisatie voor het Internationale Spoorwegvervoer (OTIF) over een Protocol betreffende specifieke vraagstukken in verband met rollend materieel voor de spoorwegen bij het Verdrag over Mobiel materieel.

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	machtiging tot onderhandeling

Het eind 2001 te Kaapstad tot stand gekomen Unidroit-verdrag roept een internationaal zekerheidsrecht in het leven in verband met de financiering van groot mobiel materieel van verschillende typen. De gedachte is dat als financiers een extra waarborg hebben in de vorm van een internationale zekerheid, zij tegen aantrekkelijker voorwaarden leningen kunnen verstrekken. Het verdrag bevat een aantal basisregels, die nader kunnen worden uitgewerkt in afzonderlijke protocollen voor verschillende typen materieel. Tegelijk met het verdrag is reeds een protocol tot stand gekomen met betrekking tot luchtvaartuigen en onderdelen van luchtvaartuigen.

Evenals het verdrag bevat het thans aan de orde zijnde protocol hoofdzakelijk regels van materieel recht, maar daarnaast enige regels van internationaal privaatrecht. Raakvlakken met communautaire regelgeving zijn gelegen in de regels inzake rechtsmacht (raakvlak met de Verordening «Brussel I», Vo (EG) 44/2001), en in de regels betreffende internationale insolventie (raakvlak met de Insolventieverordening, Vo (EG) 1346/2000). Het in behandeling zijnde concept-mandaat vertoont gelijkenis met het mandaat dat vorig jaar werd vastgesteld in verband met de onderhandelingen over het verdrag en het luchtvaartprotocol. Het voorziet in de opnemng van een clausule die toetreding van de EG tot het protocol mogelijk maakt. Met betrekking tot de inhoud van het protocol bevat het een aantal onderhandelingsinstructies die – kort samengevat – hierop neerkomen dat het protocol verenigbaar moet zijn met de desbetreffende bepalingen van de genoemde verordeningen. Over het concept-mandaat worden nog besprekingen gevoerd. De verwachting is dat in het Comité van permanente vertegenwoordigers overeenstemming zal worden bereikt.

B-punten

3 Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven

document:	5224/03 ASILE 2	(NI)
	5293/03 ASILE 3	(NI)
	5813/03 ASILE 7	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn op basis van artikel 249 EG-verdrag	

De bespreking in de Raad zal zich waarschijnlijk concentreren op twee bepalingen, te weten inzake de eenheid van het gezin en toegang tot de arbeidsmarkt. De onderhandelingen over deze bepalingen zijn nog volop gaande. Nederland heeft als standpunt ten aanzien van het voorstel voor artikel 21 A, dat gezinsleden in aanmerking komen voor de rechten en voorzieningen genoemd in het betreffende hoofdstuk, indien dit verenigbaar is met de persoonlijke status van het betrokken gezinslid. Indien dit gezinslid niet dezelfde nationaliteit heeft als de hoofdpersoon, bestaat er wat Nederland betreft geen reden tot het verlenen van een afgeleide status. Ten aanzien van artikel 24 is het Nederlandse uitgangspunt dat vluchtelingen en personen aan wie subsidiaire bescherming is verleend gelijkelijk in aanmerking moeten komen voor toegang tot de arbeidsmarkt. In de onderhandelingen is echter gebleken dat hierover geen consensus kan worden bereikt.

4. Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging

document:	5881/03 MIGR 7	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn op basis van artikel 249 EG-verdrag	

Dit punt stond geagendeerd voor de Raad van december 2002¹, maar is uiteindelijk komen te vervallen. Hierbij ontvangt u tevens het meest recente document terzake.

Het betreft hier een gewijzigd voorstel van de Commissie voor een richtlijn die beoogt een Europees recht op gezinshereniging en gezinsvorming in te stellen ten behoeve van onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van een lidstaat verblijven. In het voorstel worden de voorwaarden vastgelegd volgens welke dit recht kan worden uitgeoefend en het verblijf van gezinsleden, die onderdanen zijn van derde landen, toe te staan.

Nederland stelt zich op het standpunt dat het wenselijk is om te komen tot harmonisatie van het gezinsherenigings- en gezinsvormingsbeleid en is derhalve voorstander van een richtlijn terzake.

Nederland is samen met Duitsland en Oostenrijk van mening dat aan de richtlijn integratievoorwaarden moeten worden toegevoegd. De mogelijkheid integratievoorwaarden te stellen is neergelegd in artikel 7 van de ontwerp-richtlijn.

Een van de uitstaande punten is de wens van Nederland om aan gezinsleden van toegelaten vluchtelingen die niet voldoen aan het nareiscriterium het reguliere vreemdelingenbeleid te kunnen blijven toepassen, hetgeen betekent toetsing aan het middelenvereiste. Op grond van de huidige formulering van artikel 12 van de ontwerp-richtlijn zou dit niet mogelijk zijn.

5 Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen

document:	5533/03 MIGR 4	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn op basis van artikel 249 EG-verdrag	

¹ Zie de geannoteerde agenda van de Raad van 19 december 2002, agendapunt 12, 23 490 nr. 254.

² Zie de geannoteerde agenda van de Raad van 19 december 2002, agendapunt 13, 23 490 nr. 254.

Dit punt stond geagendeerd voor de Raad van december 2002², maar is uiteindelijk komen te vervallen. Hierbij ontvangt u tevens het meest recente document terzake.

Met dit voorstel beoogt de Commissie de rechtspositie van onderdanen van derde landen die langdurig in een lidstaat verblijven meer in overeenstemming te brengen met de positie van onderdanen van de lidstaten. Om te waarborgen dat onderdanen van derde landen eerlijk worden behandeld en goed kunnen integreren moet een gemeenschappelijke status voor langdurig ingezetenen worden ingesteld.

Nederland staat positief ten opzichte van het voorstel te komen tot harmonisatie van de status van onderdanen van derde landen die langdurig legaal en ononderbroken in een lidstaat hebben verbleven. Nederland stelt zich op het standpunt dat het wenselijk is te streven naar het creëren van een uniforme status voor langdurig ingezetenen in de EU die vergelijkbaar is met die van onderdanen van de lidstaten zodat hun integratie in die lidstaat van ontvangst en in de EU wordt gegarandeerd.

Bij de onderhandelingen heeft Nederland zich voorstander getoond van het voorstel van de Commissie om de status van langdurig verblijvende derdelander te verlenen na een periode van vijf jaar legaal en ononderbroken verblijf in een lidstaat. Deze periode valt samen met de periode waarna een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in het Nederlandse vreemdelingenrecht kan worden verkregen. Een langere periode acht Nederland vanuit het oogpunt van integratie niet wenselijk.

Voor Nederland is het daarnaast van belang dat naast vluchtelingen ook personen die subsidiaire bescherming genieten onder het toepassingsgebied van de richtlijn worden gebracht. Dit standpunt wordt gedeeld door Zweden en Finland.

Een belangrijk discussiepunt bij de onderhandelingen over de richtlijn vormt de vraag welke periode van afwezigheid in de lidstaat nog toelaatbaar is zonder dat de duur van de afwezigheid gevolgen heeft voor het kunnen verkrijgen van de status van langdurig verblijvende derdelander.

6 Informatie van de Europese Commissie en een oriënterend debat over:

- **een studie van de Commissie naar de lastenverdeling ter versterking van het beheer van de buitengrenzen;**
- **de haalbaarheidsstudie inzake de verbetering van de zeegrenscntrole;**
- **de effectiviteit van de financiële middelen die ter beschikking staan van de Gemeenschap ten behoeve van terugkeer, voor het beheer van buitengrenzen en migratieprojecten in derde landen**

Het betreft hier een verkennend debat naar aanleiding van een presentatie van de Commissie over de studie naar de lastenverdeling inzake het beheer van de buitengrenzen (gereed juni 2003), de haalbaarheidsstudie over de verbetering van de zeegrensbewaking (gereed maart 2003), en de effectiviteit van de beschikbare communautaire financiële middelen voor de terugkeer van immigranten en afgewezen asielzoekers, het beheer van de buitengrenzen en voor asiel- en migratieprojecten.

Ten aanzien van de effectiviteit van de beschikbare communautaire financiële middelen voor de terugkeer van immigranten en afgewezen asielzoekers, voor het beheer van de buitengrenzen en voor asiel- en migratieprojecten, geeft de Commissie aan dat de bestaande financiële middelen voor het gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid worden ingezet voor de verbetering van de administratieve en operationele samenwerking tussen de lidstaten (ARGO), evenwicht in de lastenverdeling tussen de lidstaten voor de opvang van vluchtelingen en

ontheemden (Europees Vluchtelingenfonds) en samenwerking met derde landen inzake migratie («HLWG-budgetlijn»). Sinds de Europese Raad van Sevilla van juni 2002 is daarnaast prioriteit gegeven aan de integratie van legaal verblijvende derdelanders, communautaire solidariteit voor de controle van de buitengrenzen van de Unie, gemeenschappelijk terugkeerbeleid en beheer van migratiestromen in samenwerking met derde landen. De ruimte binnen de bestaande financiële perspectieven voor financiering van deze nieuwe beleidsprioriteiten is uiterst beperkt. De Commissie stelt voor bij de volgende technische herziening van de financiële vooruitzichten, die in verband met de uitbreiding zal plaatsvinden, structurele aanpassingen ten behoeve van het gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid te maken. De Commissie stelt daarnaast dat in de nabije toekomst (tot 2006) een meer ambitieuze aanpak van met name het gemeenschappelijk beheer van de buitengrenzen en het gemeenschappelijk terugkeerbeleid slechts mogelijk is door middel van een radicale herverdeling van de middelen ten koste van andere JBZ-werkterreinen of -prioriteiten. De Commissie meent ten slotte dat bij de volgende financiële vooruitzichten (na 2006) structurele aanpassingen kunnen worden verricht ten behoeve van het gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid.

Nederland is van mening dat op het Europese terrein van asiel en migratie, gegeven de uiterst beperkte budgettaire mogelijkheden, middelen slechts gevonden kunnen worden door besparingen elders binnen het interne beleid van de Unie, waarbij besparingen op minder prioritaire uitgaven ruimte scheppen voor nieuwe prioriteiten. Nederland wijst het Commissievoorstel om de technische aanpassing van de financiële vooruitzichten in verband met de uitbreiding tevens te benutten om de middelen voor het asiel- en migratiebeleid voor de huidige periode aan te vullen, nadrukkelijk af, en acht dit zowel oneigenlijk als uiterst onwenselijk. Nederland staat ook op het standpunt dat bij een mogelijke lastenverdeling bij het beheer van de buitengrenzen, Nederland reeds meer dan evenredig bijdraagt door middel van onze afdracht binnen de verschillende thematische en regionale programma's.

Voor de periode na 2006 geldt dat de ruimte voor nieuwe EU-prioriteiten, bijvoorbeeld op het terrein van asiel en migratie, gevonden moet worden door over de volle breedte van de EU-begroting daadwerkelijk prioriteiten te stellen, door middel van een integrale afweging van de verschillende uitgaven.

7 Openbaar debat – Bestrijding georganiseerde criminaliteit in de Westelijke Balkan

document:	statement London Conference (ongenummerd)
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (openbaar debat)

Op initiatief van het Verenigd Koninkrijk heeft in november 2002 te Londen een bijeenkomst inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad plaatsgevonden. Deze ontmoeting was tussen alle EU-lidstaten en een aantal partners in (Zuid-Oost) Europa: Albanië, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Kroatië, Tsjechië, Hongarije, Macedonië, Moldavië, Polen, Roemenië, Slowakije, Slovenië, Turkije, Oekraïne, Joegoslavië (FRJ), Servië, Montenegro en Kosovo (UNMIK).

Daarnaast waren ook de VS, Canada, de Raad van Europa, de EBRD (European Bank for Reconstruction Development), het Europees Parlement en de Europese Commissie vertegenwoordigd.

De slotverklaring van deze conferentie, het «London Statement», stelt onder meer dat de ingeslagen weg om te komen tot diepgaander samenwerking verder moet worden gevolgd. Aan de Europese Unie wordt gevraagd hierbij het voortouw te nemen. Het Griekse voorzitterschap neemt dit advies ter harte en zet dit onderwerp op de agenda.

Nederland hecht traditioneel veel waarde aan Europese samenwerking bij de bestrijding van de georganiseerde misdaad en ondersteunt dan ook bovenstaand Brits initiatief. Ook ons land heeft te maken met vormen van (georganiseerde) misdaad met wortels op of rond de Balkan. In het openbare debat tijdens de Raad zal Nederland vooral stilstaan bij de Nederlandse ervaringen met betrekking tot mensenhandel, mensensmokkel en drugsbestrijding. Met name zal door Nederland de noodzaak worden benadrukt om spoedig te komen tot concrete stappen die daadwerkelijk zullen leiden tot verdere verbeteringen in de samenwerking.

8 Ontwerp-overeenkomsten tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake justitiële samenwerking in strafzaken (uitlevering en wederzijdse rechtshulp) op basis van de artikelen 38 en 24 van het Verdrag van de Europese Unie

document:	niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (discussie)

De voorzitter zal verslag doen van zijn besprekingen met de Verenigde Staten die op basis van het tijdens de bijeenkomst van de Raad van 19 december jl.¹ besproken mandaat zijn gehouden en – deze maand – nog worden voortgezet.

9 Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat

document:	15490/1/02 DROIPEN 92 REV 1	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag	

Het ontwerp-kaderbesluit is besproken in de Raad op 28 en 29 november 2002. Het was geagendeerd voor de Raad van 19 en 20 december 2002, maar is toen niet behandeld.²

De onderhandelingen over een evenwichtig compromis tussen de verplichting tot strafbaarstelling van vormen van racisme en vreemdelingenhaat (artikel 1), de mogelijkheid tot uitsluiting van strafrechtelijke aansprakelijkheid (artikel 8) en waarborgen tegen aantasting van grondwettelijke bepalingen en beginselen inzake vrijheid van meningsuiting en vereniging en persvrijheid (artikel 7) lopen nog.

Nederland stelt zich in beginsel op het standpunt, dat in een kaderbesluit inzake bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat de grond «godsdienstige overtuiging» niet thuis hoort, althans dat daaraan levensovertuiging moet worden toegevoegd.

Een minderheid hecht eraan dat, nu in artikel 8 wordt voorzien in de mogelijkheid van strafuitsluiting, een strafuitsluiting niet mag worden aangevoerd als grond om wederzijdse rechtshulp te weigeren op basis van het beginsel van dubbele strafbaarheid. Een grote meerderheid waaronder Nederland is van oordeel dat kwesties inzake rechtshulp in verband met dubbele strafbaarheid niet in kaderbesluiten als de onderhavige maar in instrumenten inzake internationale strafrechtelijke samenwerking moeten worden opgelost.

¹ Zie voor het verslag van de Raad van 19 december 2002 kamerstuk 23 490, nr. 259.

² Idem.

10 Ontwerp-kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties

document: 5216/03 COPEN 1 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag

Tijdens de afgelopen Raad is besloten tot het opstellen van een lijst van delicten waarop het besluit van toepassing dient te zijn, de zogeheten positieve lijst. Het uitgangspunt daarbij is dat de lidstaten voor de toepassing van het onderhavige kaderbesluit niet mogen toetsen aan het vereiste van dubbele strafbaarheid wanneer de geldelijke sanctie is opgelegd voor een van de op die lijst geplaatste strafbare feiten. Het systeem van een dergelijke lijst wordt ook gehanteerd in het kaderbesluit betreffende het Europees aanhoudingsbevel. Een voorstel voor een lijst voor het onderhavige kaderbesluit is neergelegd in bovengenoemd document. De in dit document voorgestelde lijst is een kopie van de lijst die in het kaderbesluit betreffende het Europees aanhoudingsbevel wordt gehanteerd, en verkeersovertredingen zijn aan de lijst toegevoegd. Over dit voorstel wordt in Brussel nog onderhandeld. Ten aanzien van de Nederlandse inzet kan hierover kort het volgende worden opgemerkt. Wanneer gekozen wordt voor het opstellen van een lijst bij het onderhavige kaderbesluit, dient deze in de context van *dit* instrument te worden opgesteld en dus maatwerk te zijn. De thans voorgestelde lijst kan niet worden aangemerkt als maatwerk. Deze lijst bevat immers voornamelijk ernstige misdrijven (zoals bijvoorbeeld moord, doodslag, vliegtuigkaping en terroristische misdrijven) die bezwaarlijk kunnen worden aangemerkt als de feiten waarvoor het kaderbesluit inzake *geldelijke sancties* in het leven wordt geroepen. De lijst zou zich moeten concentreren op strafbare feiten die (a) in veruit de meeste gevallen leiden tot het opleggen van een geldboete en (b) relatief veel gepleegd worden door burgers buiten hun eigen land. Immers voor dergelijke gevallen beoogt dit kaderbesluit een simpel systeem voor de snelle inning van een in een andere lidstaat opgelegde geldboete in het leven te roepen. Concreet kan dan worden gedacht aan verkeersovertredingen en bijvoorbeeld strafbare feiten die verband houden met voetbalvandalisme of vandalisme tijdens een vakantie zoals openlijke geweldpleging en zaaksbeschadiging.

11 Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over aanvallen op informatiesystemen

document: 5715/03 DROIPEN 5 TELECOM 11 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag

Het kaderbesluit strekt tot verbetering van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten door onderlinge aanpassing van het strafrecht inzake aanvallen op informatiesystemen. Het kaderbesluit ziet op de strafbaarstelling van onrechtmatige toegang, onrechtmatige systeemverstoring en onrechtmatige gegevensverstoring.

De onderhandelingen lopen nog. Nederland zet zich met een aantal lidstaten ervoor in dat het kaderbesluit in de pas loopt met de Conventie van de Raad van Europa inzake Cybercrime. De thans voorgestelde definities wijken daarvan af. Dat is onnodig en schept verwarring. De voorgestelde introductie en definitie van het begrip elektronisch communicatienetwerk breidt de reikwijdte van het kaderbesluit bovendien te zeer uit.

Nu in artikel 3 wordt voorzien in de mogelijkheid dat een lidstaat aan de

strafbaarstelling van onrechtmatige toegang de eis mag stellen dat inbreuk is gemaakt op een beveiligingsmaatregel, stelt een kleine minderheid voor dat deze eis niet mag worden aangevoerd als grond om wederzijdse rechtshulp te weigeren op basis van het beginsel van dubbele strafbaarheid. Een grote meerderheid waaronder Nederland is van oordeel dat kwesties inzake rechtshulp in verband met dubbele strafbaarheid niet in kaderbesluiten als de onderhavige maar in instrumenten inzake internationale strafrechtelijke samenwerking moeten worden opgelost.

De voorgestelde minimum maximumstraffen in artikel 6 zullen leiden tot een verhoging van enige maximumstraffen van een half jaar, tot een jaar.

12. Follow-up van de conclusies van de Raad over controles aan de buitengrenzen en bestrijding van de illegale immigratie

document:	geen
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (informatie van de Commissie)

De Raad heeft op 19 december 2002 conclusies¹ aangenomen over controles aan de buitengrenzen en bestrijding van de illegale immigratie. Daarin wordt o.a. de Commissie gevraagd te bezien of, en zo ja waar de bestaande wet- en regelgeving aangepast zou moeten worden. De Commissie zal de Raad informeren over het vervolg dat zij aan de conclusies heeft gegeven.

12. Overige punten

Er zijn (nog) geen overige punten aangemeld.

¹ Zie doc. 15737/02 FRONT 146 VISA 186
MIGR 135 COMIX 716. Zie kamerstuk 23 490
nr. 259.